

בולעטין # 228 - אלול תשמ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת בבא בתרא אות (כה)

(כה) שם אמר מר, יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה. תניא כמאן דאמר, שמונה פסוקים שבתורה - יהושע כתב, דתניא, (דברים לד) "וימת שם משה עבד ה'". אפשר משה מת, וכתב, "וימת שם משה"? אלא עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע, דברי רבי יהושע, ואמרי לה רבי נחמיה. אמר ליה רבי שמעון, אפשר - ספר תורה חסר אות אחת, וכתוב, (דברים לא) "לקוח את ספר התורה הזו", אלא, עד כאן - הקדוש ברוך הוא אומר, ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך - הקדוש ברוך הוא אומר, ומשה כותב בדמע, כמה שנאמר להלן, (ירמיה לו) "ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה. ואני כותב על הספר בדיו"? כמאן אזלא הא דאמר רבי יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב, שמונה פסוקים שבתורה יחיד קורא אותן, נימא, [רבי יהודה היא ו] דלא כרבי שמעון? אפלו תימא, רבי שמעון, הואיל ואישתני - אישתני. יהושע כתב ספרו, והכתיב, (יהושע כד) "וימת יהושע" וגו'? - דאסקיה אלעזר. והכתיב,

(שם) "וּאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן מֵת" - דְּאֶסְקִיָּה פִּינְחָס. שְׂמוּאֵל כָּתַב סֵפֶרוֹ?
 וְהִכְתִּיב, (ש"א כח) "וּשְׂמוּאֵל מֵת" - דְּאֶסְקִיָּה גַּד הַחוּזָה וְנָתַן הַנְּבִיא.
 דָּוִד כָּתַב (ספר) [סֵפֶר תְּהִלִּים] עַל יְדֵי עֲשָׂרָה זְקֵנִים. וְלִיחֻשׁוֹב נָמִי אִיתָן
 הָאֲזַרְחִי? אָמַר רַב, אִיתָן הָאֲזַרְחִי זֶה הוּא אַבְרָהָם. כְּתִיב הֶכָּא, (תהלים
 פט) "אִיתָן הָאֲזַרְחִי", וְכְתִיב הֶתָּם, (ישעיה מא) "מִי הָעִיר מִמְּזַרְח צְדָק
 יִקְרָאֶהוּ לְרַגְלוֹ". (ואימא יעקב? דכתיב ביה, (בראשית לב) "ויזרח לו
 השמש", ההוא מיבעי ליה, שמש שבאה בעבורו, זרחה בעבורו). קא
 חָשִׁיב מִשָּׂה, וְקָא חָשִׁיב הַיָּמִן, וְהָאֵמַר רַב, הַיָּמִן זֶה מִשָּׂה. כְּתִיב הֶכָּא
 "הַיָּמִן", וְכְתִיב הֶתָּם, (במדבר יב) "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא". תְּרֵי הַיָּמִן
 הוּוּ. מִשָּׂה כָּתַב סֵפֶרוֹ וּפְרָשֶׁת בְּלָעָם וְאִיּוֹב. מְסִייע לִיָּה לְרַבִּי לְוֵי בַר
 לַחֲמָא, דְּאָמַר רַבִּי לְוֵי בַר לַחֲמָא, אִיּוֹב - בִּימֵי מִשָּׂה הָיָה, כְּתִיב הֶכָּא,
 (איוב יט) "מִי יִתֵּן אֶפְּוֹא וְיִכְתְּבוּן מְלִי", וְכְתִיב הֶתָּם, (שמות לג)
 "וּבִמָּה יוֹדַע אִיפּוֹ". וְאִימָא בִּימֵי יִצְחָק? דְּכְתִיב בִּיָּה, (בראשית כז) "מִי
 אֶפְּוֹא הוּא הַצֵּד צִיד". וְאִימָא בִּימֵי יַעֲקֹב? דְּכְתִיב בִּיָּה, (שם מג) "אִם
 כֵּן אֶפְּוֹא זֹאת עָשׂוּ". וְאִימָא [בִּימֵי] יוֹסֵף? דְּכְתִיב בִּיָּה, (שם לז)
 "אִיפּוֹ הֵם רוּעִים". לֹא סִלְקָא דַּעְתָּךְ, דְּכְתִיב, (איוב יט) "מִי יִתֵּן
 בְּסֵפֶר וַיּוֹחֲקוּ". וּמִשָּׂה [הוּא ד] אִיקְרִי, מְחֻקְק' דְּכְתִיב, (דברים לג)
 "וַיִּרְא רֵאשִׁית לּוֹ כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחֻקְק סִפּוֹן". רַבָּא אָמַר, אִיּוֹב - בִּימֵי
 מְרַגְלִים הָיָה, כְּתִיב הֶכָּא, (איוב א) "אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֹז, אִיּוֹב שְׂמוֹ".
 וְכְתִיב הֶתָּם, (במדבר יג) "הִישׁ בָּה עֵץ", מִי דְמִי, הֶתָּם, עֵץ, הֶכָּא
 , עוֹץ? הֲכִי קָאֵמַר (אמר) [לְהוֹן] מִשָּׂה (למרגלים ראו אם) [לְיִשְׂרָאֵל],
 יִשְׁנוּ לְאוֹתוֹ אָדָם שְׁשֻׁנוֹתָיו אַרוּכּוֹת כְּעֵץ? וּמִגִּין עַל דּוֹרוֹ כְּעֵץ?:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)